

Ilea, Marian, *Despre nostalgia copilăriei sau fals tratat de copilărire*. Cultura, 1997, p.4.

Florica Bud trece prin literatură cu mare prolificitate. Carte după carte apare din sertarele acestei scriitoare băimărene. Astăzi vă prezentăm noua ei apariție editorială: **Cui îi place școala?** De la Casa editorială Odeon din București. Spicuim din cuprins: „Sună clopoțelul, acum trec eu”; „Republica sovietică învățământul Românesc”; „C.A.P.-ul familial”; „Vechea școală când o ungem cu slănină?” etc. Meditații pe tema dată. Gânduri, uneori de o rară sensibilitate se întrețes cu o fină ironie care se consumă pe spinarea părinților. Posmagii din poveste sunt muiți de către copilărie și mâncați de-a gata mestecați de către proprietarii de drept ai odraslelor delicat „încriminate”.

De la fericirea părintească, la copilăria melancolică, până la rechizitoriul dur – se mișcă această proză a Floricai Bud. Curajos îndreptar de creștere și dezvoltare a copilului și în același timp, proză de îmbinare a dicteului automat cu un stil de bisturiu aproape jurnalistic. O carte interesantă pentru părinți și periculoasă pentru copii. Îmi imaginez că puștimea ar putea găsi argumente solide în „**Cui îi place școala?**” pentru a-și justifica poznele, năzbâtiile ori nerealizările. Cartea aceasta poate fi transformată într-un fel de „Baba cloanța” amenințătoare pentru părinții rigizi ai zilelor noastre. Cum Florica Bud își pregătește cărțile pe teme actuale, cum temele se transformă în pretexte, e de așteptat ca destinul literar al acestei scriitoare să ajungă în timp, într-o parcelă proprie, în ograda mare a literaturii române. Spre liniștea Floricai Bud de spus că în ograda cu pricina, Legea 18 nu-și face de cap.